

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoE/272/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218131
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6712218131.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vo veci exekúcie oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Astrová č. 2/A, 821 01 Bratislava, IČO 36 432 105, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou verita, s.r.o. (do 15. 11. 2012 - Advokátska kancelária Máčaj a Novák, s.r.o.), so sídlom Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnému J. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX F., vykonávanej súdnou exekútorkou Mgr. Janou Sitášovou, Exekútorický úrad so sídlom Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, pod sp. zn. EX 823/12, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.250,06 EUR s príslušenstvom, na základe odvolania oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 17Er/58/2012-14 zo dňa 30. 10. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uznesením zo dňa 30. 10. 2012 zamietol žiadosť súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“).

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súdna exekútorka žiadala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, sp. zn. WH-B/0411/0425 vydaný dňa 13. 04. 2012 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. so sídlom v Bratislave. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17. 08. 2012 a vykonateľnosť dňa 21. 08. 2012. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že povinný bol zaviazaný na plnenie oprávnenému a to na zaplatenie sumy istiny vo výške 1.250,06 EUR spolu s 23% ročným úrokom zo sumy 1.250,06 EUR od 15. 05. 2009 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.250,06 EUR od 15. 05. 2009 do zaplatenia istiny, sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania vo výške 574,78 EUR a na náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 233,31 EUR a to z titulu nesplateného úveru, ktorý bol povinnému poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 2572319407 uzavretej dňa 06. 07. 2007 medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným. Predmetnú zmluvu okresný súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu. Vychádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (do 31.12.2007) skúmal, či rozhodcovská doložka začlenená do bodu článku 11 - Prechodné a záverečné ustanovenia, bodu 11.2, Obchodných podmienok pre úver, nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná zmluvná podmienka). Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, ktorá v danom prípade mala založiť legitimitu pre exekučný titul, nebola so spotrebiteľom dojednaná individuálne. Splynula s ostatnými štandardnými podmienkami spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľ mohol zmluvu len ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým „Obchodným podmienkam pre úver“ a teda aj rozhodcovskému konaniu. Konštatoval, že v danom prípade je rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľ ňou nie je viazaný, pretože je v rozpore s ustanoveniami smernice č. 93/13 EHS. Z uvedených dôvodov okresný súd žiadosť súdnej exekútorke zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že v predloženej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o úvere a to na základe exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nemožno preskúmať, pretože podľa § 37 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní má pre účastníkov rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu. Exekučný súd má povinnosť s takýmto rozhodnutím nakladať rovnako ako s rozhodnutím všeobecného súdu, pričom nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozsudku rozhodcovského súdu (skutkové ani právne závery). Z ustanovenia § 45 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania, je štandardnou úverovou zmluvou, na základe ktorej bol bankou poskytnutý úver, pričom povinnosť ponúknuť klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy vyplýva zo zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, preto sa nemôže jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Rozhodnutie vo veci bolo vydané vyšším súdnym úradníkom okresného súdu. Zákonný sudca predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu podľa § 374 ods. 4 O.s.p., pretože odvolaniu nemienil vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie skúma návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Súdneho exekútora písomne poverí vykonaním exekúcie do 15 dní od doručenia jeho žiadosti len v tom prípade, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V prípade ak uvedený rozpor zistí žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

Podľa § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov, na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Z citovaného ustanovenia Exekučného poriadku je zrejmé, že exekučný súd skúma najmä, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti návrhu, či je k nemu priložený exekučný titul opatrený potvrdením o vykonateľnosti, či exekučný titul je materiálne vykonateľný, či oprávnený a povinný sú osobami uvedenými v exekučnom titule, prípadne či na nich prešlo právo alebo povinnosť z exekučného titulu a tiež či sú splnené podmienky podľa § 103 O.s.p., za ktorých môže súd konať. Z uvedených ustanovení zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) vyplýva, že súlad rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu s § 45 ZoRK je hmotnoprávnym predpokladom na vykonanie exekúcie, preto exekučný súd v tejto fáze konania je povinný prihliadnuť, na to či sú dané dôvody neprípustnosti exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ZoRK.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súdna exekútorka dňa 26.10.2012 požiadala exekučný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného Bencont Investments, s.r.o., proti povinnému, na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. WH-B/0411/0425 z 13. 04. 2012, právoplatný dňa 17. 08. 2012 a vykonateľný 21. 08. 2012, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s. so sídlom v Bratislave. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že povinný bol zaviazaný na plnenie oprávnenému a to na zaplatenie sumy istiny vo výške 1.250,06 EUR spolu s 23% ročným úrokom zo sumy 1.250,06 EUR od 15.05.2009 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.250,06 EUR od 15.05.2009 do zaplatenia istiny, sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania vo výške 574,78 EUR a na náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 233,31 EUR a to z titulu nesplateného úveru, ktorý bol povinnému poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 2572319407 uzavretej dňa 06. 07. 2007 medzi právny predchodcom oprávneného a povinným. Z exekučného titulu je zrejmé, že rozhodcovský súd v celom

rozsahu vyhovel nárokom oprávneného. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a správne ju okresný súd zaradil medzi spotrebiteľské vzťahy, pretože vyjadruje vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Odvolateľ v odvolaní polemizuje o správnosti záverov okresného súdu a tvrdí, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom.

Odvolací súd sa v predloženej veci stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení. Dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne, keď žiadosť súdnej exekútorky o udelenie poverenia zamietol. Zistenie o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky je dôvodom pre zamietnutie žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Keďže právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok bola založená na neplatnom právnom úkone (právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom je aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný) - neplatnej rozhodcovskej doložke, ktorá mala v predmetnom konaní založiť legitimitu pre exekučný titul, potom aj exekučný titul vydaný v takomto konaní je vydaný v rozpore so zákonom a nie je spôsobilým exekučným titulom.

Bolo povinnosťou exekučného súdu, aby preskúmal exekučný titul aj s ohľadom na ustanovenie § 45 ods. 1 ZoRK. Názor o možnosti skúmať v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania vykonateľnosť exekučného titulu vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku zo dňa 27. 01. 1997 sp. zn. 3Cdo/164/1996 (publikovaný pod č. 58/1997 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky vo zväzku 5-6, ročník 1997 na strane 188) tak, že: „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia na základe titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“. Námietku oprávneného, že exekučný súd nie je súdom nachádzacím, ale vykonávacím a teda nebol oprávnený na preskúmanie súdneho rozhodnutia a prekročil svoje právomoci, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú aj s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 86/2010-19 z 18. 02. 2010, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že súd je kedykoľvek v priebehu exekučného konania oprávnený ex offo skúmať, či sú podmienky núteného vymáhania pohľadávky splnené. Oprávnenie exekučného súdu skúmať materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu vyplýva aj z § 44 ods. 2 a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku.

Rozhodcovská doložka v zmluve o úvere nebola dojednaná individuálne, čo zjavne vyplýva z jej zaradenia do Obchodných podmienok pre úver, ako súčasť formulárovej zmluvy o úvere. Obchodné podmienky v bode 11.2 uvádzajú, že „zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh PB na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ, alebo OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti Rozhodcovská Arbitrážna a Mediačná a.s. ...“ Z formulácie rozhodcovskej doložky vyplýva, že vopred bol presne určený rozhodcovský súd, ktorý v prípade eventuálneho rozhodcovského konania bude konať. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je aj takáto doložka, reálne vopred vzdal práva na účinnú procesnú obranu pred všeobecným súdom (či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplývať na obsah zmluvy), čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom - podmienkou.

Z kópie zmluvy o úvere predloženej oprávneným odvolací súd zistil, že zmluva o úvere obsahuje rozhodcovskú doložku (časť 3, bod 6 Zmluvy). Rozhodcovská doložka bola súčasťou aj Obchodných podmienok, o ktorých v zmluve povinný vyhlásil, že sa s nimi oboznámil a súhlasí s nimi. Z textu zmluvy nie je možné zistiť, aké poučenie poskytla banka klientovi pri uzatváraní zmluvy o úvere, či informovala klienta o tom, že ako banka je povinná pri uzatváraní zmluvy o úvere ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, ktorý klient nie je povinný prijať.

Rozhodcovskú doložku koncipovanú v takom znení, ako vyplýva z článku 11, bodu 11.2. Obchodných podmienok pre úver, (podľa ktorej zmluvné strany môžu akékoľvek vzájomné spory vyplývajúce zo zmluvy o úvere riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní s dodatkom, že rozhodnutie rozhodcovského súdu bude pre nich konečné a záväzné), správne okresný súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy aj absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka celkom zjavne nebola so spotrebiteľom vopred individuálne dojednaná a spotrebiteľ nemal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Zo zaradenia rozhodcovskej doložky do Obchodných podmienok úveru, keď

rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne v tom zmysle, že by jej odmietnutie nemalo za následok odmietnutie celej zmluvy, je preukázaná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy o úvere. Ak chcel spotrebiteľ rozhodcovskú doložku v zmysle § 93b ods. 2 Zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy odmietnuť, musel odmietnuť zmluvu ako celok. Ak mal povinný záujem o čerpanie úveru, musel súhlasiť aj s obchodnými podmienkami, na ktoré zmluva odkazovala, čím bol vlastne prinútený návrh rozhodcovskej zmluvy prijať. Nanútenú rozhodcovskú doložku považuje aj odvolací súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná (§ 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007).

Ak oprávnený v odvolaní spochybňoval právomoc exekučného súdu skúmať znenie rozhodcovskej doložky, odvolací súd uvádza, že súdna prax je jednotná v názore, že v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, exekučný súd má právo a aj povinnosť skúmať, či rozhodnutie, ktoré má predstavovať exekučný titul, uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie, bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej ako aj materiálnej (vyslovené stanovisko je plne v súlade s názorom vysloveným v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne uznesenie sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. októbra 2011, sp. zn. 3 Cdo 122/2011 zo dňa 9. februára 2012). Či sa jedná o rozhodnutie formálne vykonateľné sa posudzuje z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané. Z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia, t.j. určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť označenia subjektov práv a povinností, vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať sa skúma materiálna vykonateľnosť rozhodnutia. Súd môže zároveň v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, t.j. v každom štádiu konania na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu, a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, môže exekúciu aj bez návrhu zastaviť. Záver o oprávnení okresného súdu preskúmavať súlad exekučného titulu so zákonom v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania a nielen pred vydaním poverenia, plne korešponduje so zámerom zákonodarcu vyjadreným aj v iných ustanoveniach Exekučného poriadku a nielen v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.